

Ebre

Sequera

«L'aigua és la sang del Delta»

Els pagesos inicien la campanya de l'arròs amb nervis i incertesa per les restriccions en el regadiu per la sequera

Dani Forcadell

FOTO: JOAN REVILLAS

**Arrossaire
Amposta**

**«Hem de mirar de
tirar avant la collita
com sigue»**

Dani Forcadell, arrossaire d'Amposta, remarca que un dels principals problemes ha estat que l'anunci de les restriccions de regadiu s'ha fet quan els pagesos ja havien fet tota la despesa i tots els treballs previs. «Quan ho vam saber molts ja havien sembrat en sec, i els que no, tenien la llavor comprada. Els camps estaven anivellats i arreglats. En previsió s'haguessin pogut plantejar alternatives i deixar de sembrar una part, però això ara ja no és possible», explica.

«L'arrossar és diferent a altres cultius. Necessita tota la dotació d'aigua per tirar endavant i acabar el cicle». Si és donés el cas que al juliol no arribés aigua, la planta moriria, explica.

I és que, malgrat els esforços que es fan ara per estalviar el màxim d'aigua, ningú els garanteix que quan arribi l'estiu no es tanquin del tot els canals.

En aquest sentit, el pagès ampostí denuncia el que considera una falta de previsió molt gran per part de la Confederació Hidrogràfica de

l'Ebre (CHE). «L'avis s'hagués hagut de fer a principis d'any, quan comencem a preparar les terres, no a una setmana de la campanya». Forcadell també qüestiona el paper de les hidroelèctriques, i en aquest cas d'Endesa, en la gestió dels embassaments.

«Crec que la regulació del riu enguany ha sigut nefasta, tenint en compte el context de crisi en què estem», assegura el pagès.

«Ara estem on estem i el que hem de fer tots, comunitats de regants i pagesos, és treballar, ser solidaris, no posar-nos nerviosos i mirar de tirar la collita endavant». «Si al final no tira avant, ja exigirem el que calgui», remarca, tot intentant ser optimista en un context de molta incertesa.

«En tot cas, al final hauré de traure moltes lliçons del que ha passat, perquè segur que tornarà a passar».

Parc Natural

Forcadell, a més, és president de la junta rectora del Parc Natural del Delta, i des d'aquest punt de vista es mostra molt preocupat també pels efectes que les restriccions d'aigua poden tenir en altres sectors i en la biodiversitat de la zona. I és que tal i com recorda, les llacunes i les badies reben l'aigua dolça dels canals i arrossars, no directament del riu Ebre.

Marcela Otamendi

FOTO: JOAN REVILLAS

**Arrossaire
Deltebre**

**«El Delta és diferent i
s'ha de tractar de
manera diferent»**

Marcela Otamendi és membre de la Cooperativa Dones Arrosseres del delta de l'Ebre. Les seues terres es troben a tocar del mar, a la finca els Vascos al costat de la platja de la Marquesa, a Deltebre. La proximitat al litoral fa que aquests arrossars estiguin més exposats a la salinització i per això les restriccions de regadiu poden ser molt perjudicials a l'hora de tirar endavant la collita.

«La solta de l'aigua (divendres) és un dia importantíssim per al Delta. Tot comença, tot renaix». «És molt emocionant quan baixa la primera aigua pel tub i arriba al camp», explica.

«Si aquest cicle enguany es veu interromput, serà catastròfic. Per mi ara és inimaginable», admet la veïna de Deltebre. «Però no només serà catastròfic per al sector primari, també des del punt de vista ambiental i per a altres sectors. «El Delta és un equilibri entre aigua dolça i aigua salada i els camps d'arròs tenen la seua funció. És un exemple d'economia circular. L'aigua dolça dels arrossars arriba a

les llacunes i les badies això beneficia aquicultors i pescadors. I aporta una gran biodiversitat, que és el que valora també el turisme per a visitants».

En aquest sentit, la pagesa espera que tothom entengui que l'aigua que inunda els arrossars no és cap despesa superflua, sinó una necessitat imperiosa per a produir l'arròs i perquè les terres no se salinitzen.

Un espai singular

«Qui governa ha d'entendre el Delta com un espai únic, genuí. És diferent i s'ha de tractar de manera diferent. Nosaltres no gastem aigua, l'aigua que passa pels arrossars acaba arribant a les badies i el mar a través de microdesembocadures». «L'aigua és la sang del Delta», insisteix.

Com Forcadell, Otamendi considera que la CHE hagués hagut d'avisar sobre les restriccions mesos abans. «Ara ja tinc tota llavor comprada, que enguany a més s'ha encarat moltíssim, i tota la despesa feta, no hi ha marxa enrera».

L'arrossaire es mostra pessimista en ser preguntada si creu que podrà tirar endavant la producció en aquestes condicions, però no tira la tovallova i continuarà treballant per mirar d'aconseguir-ho. «Lluitarem com ho hem fet sempre», conclou.

**MARIBEL MILLAN LÓPEZ
AMPOSTA**

Incertesa i molta preocupació davant d'una situació inèdita en més de 160 anys de conreu de l'arròs al delta de l'Ebre. És el que senten els arrossaires del Baix Ebre i el Montsià davant una campanya que acaba de començar però que no saben si podran finalitzar i per tant, acabaran perdent la collita. La sequera que afecta la conca (el tram final pot entrar de nou en situació d'emergència d'aquí uns dies) ha fet que la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE) decretés, a última hora, una restricció del 50 per cent en l'aigua de regadiu a les comunitats de la dreta i l'esquerra de l'Ebre, fet que no havia succeït mai.

Els regants estan fent mans i mànigues per fer arribar aigua suficient als camps, que van començar el procés d'inundació aquest passat divendres. Hi ha altres finques que han fet la sembra en sec, un sistema que cada vegada guanya més pes a la zona, però aquests camps s'hauran d'inundar igualment més endavant per al cicle de creixement de

**La situació d'enguany és
inèdita en més de 160
anys de conreu de l'arròs
al delta de l'Ebre**

la planta.

Amb tot plegat, la situació encara pot empitjorar si continua sense ploure a les capçaleres dels rius i els pantans (en especial el de Mequinensa, que regula el tram final), continuen perdent reserves. I és que es podria haver de tancar del tot el regadiu a l'estiu, fet que suposaria la pèrdua total de la collita.

Els pagesos no volen ni pensar en aquest escenari i s'esforcen en aquests dies per donar el màxim rendiment a l'aigua de l'Ebre que els arriba pels canals. El «Diari» ha parlat amb dos arrossaires, un del marge dret i una altra del marge esquerre, per tal de copsar com afronten aquesta campanya extraordinària.